

Οί καλεσμένοι του Μπαρότι γέλασαν μ' αυτή την παρομοίωσι, ενώ ο οικοδεσπότης γίνονταν κατάχλωμος.

— Δέν σάς καταλαβαίνω, ψιθύρισε. Τί θέλετε νά πητε;

— "Ε, μὴ θιάζεσθε καὶ θά σάς κάνω νά θυμηθῆτε αὐτὴ τὴν ἱστορία.

Καὶ γυρίζοντας στοὺς καλεσμένους συνέχισε:

— "Ἐναν καιρὸ, πού λέτε, εἶχε βαλθῆ ὁ φίλος μας ὁ Μπαρότι νά ξανανειώσῃ τὴν καρδιά του. Μὰ δὲν τὰ κατάφερε. Γελοιοποιήθηκε, ἔχασε τὸ θάρρος του καὶ γιὰ νά φανῆ ὅτι κάτι ἔκανε κ' αὐτὸς κ' ὅτι ἦταν δυνατὸς, παντρεύτηκε. "Ὅσο γιὰ τὴν ἀγαπημένη του, ὅπως μοῦ εἶπαν, αὐτὴ καὶ τώρα ἀκόμη ὅταν τὸν ἰδῆ, γελᾷ με τὸ πάθημά του.

— "Ἀρντάνι, ὡμολόγησε ὁ Μπαρότι, δὲν ξέρεις νά διηγηθῆς αὐτὴ τὴν ἱστορία. "Ἄφησε καλύτερα. Θά τὴν πῶ ἐγὼ στοὺς φίλους μας.

Καὶ μὲ μιὰ πιγμένη φωνὴ ἀπὸ τὴ συγκίνησι συνέχισε:

— "Υπάρχουν ἄνθρωποι πού δυστυχῶς πέφτουν θύματα τῶν καλῶς πληροφορημένων. "Ὁμολογῶ ὅτι τὸ ἴδιο ἔπαθα κ' ἐγὼ. "Ἐνα καιρὸ ἦμουν τόσο κουρασμένος ἀπὸ τὴ ζωὴ, ὥστε εἶχα χάσει κάθε διάθεσι.

"Ὅλα μοῦ φαινότουσαν μά-

ταια, κ' ἐρχόντουσαν στιγ-

μές πού κυριεύουσαν ἀπὸ μιὰ

τρομαχτικὴ ἀπαισιοδοξία. Γά-

τε λοιπὸν ἀποφάσισα ν' ἀ-

ποσυρθῶ ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ

νά ζήσω μόνος μου. Εἶχα θα-

ρεθῆ τίς γυναῖκες, τίς δια-

σκεδάσεις, τὰ πάντα. "Ἀκρι-

θῶς σ' αὐτὴ τὴν κρίσιμη

στιγμὴ τῆς ζωῆς μου, παρου-

σιάσθηκε μιὰ νέα. "Ἦταν ὡ-

μορφη; "Ἰσως νά ἦταν. Μὰ

ἐγὼ ἐκεῖνο πού εἶχα προσέ-

ξει ἦταν ἡ ἀθωότης της. "Ἦ-

ταν ἕνα κορίτσι πού μιλοῦσε

πάντα μὲ εἰλικρίνεια, διατη-

ροῦσε ὅλη τὴν ἀφέλεια καὶ

τὴν εὐθυμία τῆς νεαρᾶς ἡλι-

κίας του καὶ ποτὲ δὲν μοῦ εἶ-

πε οὔτε ἕνα ψέμα. Κ' ἐγὼ τ'

ἀγάπησα. Τ' ἀγάπησα σάν

μιὰ ὡμορφὴ ζωγραφιά κ' ἦ-

μουν εὐχαριστημένος ὅταν τὸ

συναυτοῦσα. Εἶχα γίνει ἡ

σκιά του. Κ' αὐτὸ εἶχε ἀρχί-

σει νά διασκεδάζῃ μ' αὐτὸ τὸ

παιγνίδι μου. "Ἦ συνεντεύξεις

μας δὲν διαρκοῦσαν πάνω ἀ-

πὸ τρία λεπτά, κ' ὡστόσο ἦ-

μουν εὐτυχισμένος. Εἶχα γυρίσει στὴν παλιὰ κ' ἀθῶα ρω-

μαντικὴ ἐποχὴ. Λάτρευα τὴν σκιά της κ' ἦμουν τρελλὸς

ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό μου κάθε φορὰ πού μοῦ ἔλεγε:

— Εἶνε ἀδύνατον νά σάς συναντῶ. Φοβᾶμαι τοὺς γνωστούς

μου. "Ἄς διατηρήσουμε στὶς καρδιές μας μόνο τὴν ἀγάπη

μας.

Τί νά σάς πῶ, αὐτὴ ἡ νέα μ' εἶχε ἐξαγνίσει. Εἶχε δώσει

στὴν καρδιά μου τὴν ἀγαθότητά της καὶ τὴ γαλήνη της

καὶ μὲ εἶχε ἀποσπάσει ἀπὸ ὅλες τίς ἐφήμερες περιπέτειες

πού ἱκαταστρέφαν τὴ ζωὴ μου. "Ἔτσι πέρασε λίγος καιρὸς.

Καὶ νά ξαφνικά μιὰ μέρα τὴ βλέπω νά ἐρχεται ἀγνώριστη.

— Πρέπει νά χωρίσουμε, μοῦ δήλωσε μὲ θυμὸ. Μὲ ἐκθέ-

σατε! "Ὅλοι στὸ σπίτι μου ἔχουν καταλάβει τίς σχέσεις

μας. Δέν σάς ἀγαπῶ πειὰ! Εἴσατε ἕνας ξένος γιὰ μένα!...

— Κ' ὅμως νόμιζα ὅτι ἦμουν φίλος σας, ψιθύρισα.

— Δέν εἴσατε πειὰ οὔτε γνωστὸς μου. "Ἐνας κύριος πού

σᾶς ξέρει καλά, μοῦ ἀπεκαλύψε ποῖος εἴσατε: Κυνηγᾶτε

τὰ ὡμορφα κορίτσια, παίζετε μαζὺ

τούς κ' ὕστερα τὰ ἐγκαταλείπετε.

Δέν εἴσατε ὁ ἄνδρας πού ὠνειρεύο-

μουν. "Ἐγὼ ἤθελα μαζὺ σας μιὰ ρω-

μαντικὴ περιπέτεια. Πιστέψτε με

ὅτι πρώτη φορὰ τόλμησα νά συν-

δεθῶ μ' ἕνα ἄνδρα κ' αὐτὸς ὁ

ἄνδρας κατάλαβα ὅτι ἐρχεται μαζὺ

μου γιὰ νά διασκεδάσῃ. "Ἄς χωρί-

σουμε τώρα πού εἶνε ἀκόμη και-

ρὸς. Μὴν ἐπιμένετε. Δέν θά μὲ ξα-

ναδῆτε...

Μάταια προσπάθησα νά τῆς δώσω νά καταλάβῃ πόσο τὴν ἀγαποῦσα καὶ πόσο τὴ σεβόμουνα. Δέν μ' ἄκουγε. "Ἐφυγε ἀπὸ κοντὰ μου μελαγχολικὴ. Κατάλαβα ὅτι ἐγὼ ἦμουν ἡ πρώτη ἀπογοήτευσί στη ζωὴ της. "Ἄ, εἶνε ἀδύνατον νά φαντασθῆτε τὸ μαρτύριό μου. "Ἐμοιαζα σάν ἕνα ἀθῶο πού ὁ

δικαστὴς τὸν καταδικάζει σὲ θάνατο γιὰ ἕνα ἔγκλημα πού δὲν ἔκανε, ἐπειδὴ δὲν μπορεῖ νά ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά του.

Κ' ὑπέφερα τρομερά. Εἶχα πέσει θύμα τῆς παληᾶς εὐθυμῆς ζωῆς μου. Καὶ τώρα πού ἡ εὐτυχία μου χαμογελοῦσε, αὐτὴ ἀκριθῶς ἡ ζωὴ ἐρχόταν νά μὲ θυθίσῃ στὴν πιὸ μαύρη ἀπελ-

πισία. "Ἀπογοητευμένος, ὠρκίστηκα πειὰ νά μὴ μπλέξω στὰ διχτυὰ τοῦ ἔρωτα. "Ἐγίνα ἕνας ἄνθρωπος χωρὶς καρδιά καὶ παντρεύτηκα ἀπὸ ὑπολογισμό καὶ χωρὶς κανένα αἰσθημα.

"Ὅσο εἶνε ἀδύνατον νά λησμονήσω αὐτὴ τὴ νέα. Αὐτὴ ἀ-

κριθῶς ἡ ἀτυχία μου εἶνε ἡ πιὸ γλυκεῖα ἀνάμνησις τῆς ζωῆς μου. Δέν ἔχει λοιπὸν δίκη ὁ σινιὸρ "Ἀρντάνι νά μὲ κατηγορῆ ὡς ἄτυχο. Γιατί αὐτὴ ἡ ἀνάμνησις τῆς εὐτυχίας μου μοῦ

δίνει ἀκόμη τὸ κουράγιο νά ζῶ. Δέν σάς κρύβω μάλιστα

ὅτι κ' ἡ ἀγαπημένη μου παν-

τρεύθηκε κ' ὅτι συχνά μάλι-

στα τὴν βλέπω στὴ Ρώμη μὲ

τὸ σύζυγό της. Μὰ δὲν προ-

δίδω τὸ μυστικὸ τῆς καρδιάς

μου. Γιατί μὰ τὴν ἀλήθεια ἀ-

κόμη τὴν ἀγαπῶ...

Κ' ὁ Μπαρότι δάγκωσε τὰ

χεῖλη του γιὰ νά μὴ προδώσῃ

τὴ συγκίνησί του. "Ὅσο γιὰ

τὸν "Ἀρντάνι, ἦταν τόσο ἀφω-

σιωμένος στὴν παρακολούθη-

σι τοῦ Μπαρότι, ὥστε δὲν

πρόσεξε τὴ γοητευτικὴ "Ελα-

νόρα Ρίτσι πού σκούπιζε κρυ-

φὰ τὰ δάκρυά της...

Κ' ἡ νύχτα ἐξακολουθοῦσε

νά προχωρῆ μέσα στὸν ὀλάν-

θιστο ἐκεῖνο κῆπο στὸν ὁποῖο

ἔβρισκόντουσαν δυὸ καρδιές

πού εἶχαν τόσο ἀγαπηθῆ, μα

πού δὲν εἶχε καταφέρει νά ἐ-

νωθοῦν ἀπὸ μιὰ τραγικὴ κα-

ρεξήγησι κ' εἶχαν γίνει ἐ-

στυχισμένες...

"Ὅταν τελείωσε τὴν ἱστορία

τοῦ ὁ Μπαρότι, γύρισε στὸν

"Ἄ! εἶνε ἀδύνατον νά φαντασθῆτε τὸ μαρτύριό μου...

— Καὶ τώρα, κ. "Ἀρντάνι, μπορεῖς νά πηγαίνης. Δέν ἔχεις δουλειὰ ἐδῶ. Θέλησες νά ματώσῃς τὴν παλιὰ πληγὴ τῆς καρδιάς μου, τὴν ὁποία σὺ μοῦ ἄνοιξες. Φύγε λοιπὸν. Φύγε, ἀχρεῖ, πρὶν διατάξω τοὺς ὑπηρέτες μου νά σὲ πετάξουν ἔξω...

Κ' ὁ "Ἀρντάνι ἔφυγε σκυφτός, ντροπιασμένος, τέρας ὀλέθρου καὶ καταστροφῆς, νικημένο, τσαλαπατημένο.

ΤΖΟΥΛΙΟ ΚΑΡΜΙΝΙΑΤΙ

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

"Ὁ μέγας δούξ τῆς Τοσκάνης παρεπονεῖτο κάποτε στὸν πρεσβευτὴ τῆς Βενετίας ὅτι ἡ Δημοκρατία του τοῦ εἶχε στείλει νά διαπραγματευθῆ κάποια συνθήκη ἕναν "Ενετὸν, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐφέρθη πολὺ ἄσχημα κατὰ τὸ διάστημα πού ἔ-

μεινε κοντὰ του.

— Δέν πρέπει, τοῦ εἶπε ὁ πρεσβευτῆς, ἡ "Υψηλότης σας νά ἐκπλήττεται, γιατί μπορῶ νά τῆ βεβαιώσω ὅτι ἔχουμε πολλοὺς τρελλοὺς στὴ Βενετία.

— Καὶ μεῖς ἔχουμε τρελλοὺς στὸν τόπο μας, τοῦ ἀπάντησε τότε ὁ μέγας δούξ, ἀλλὰ δὲν τοὺς στέλλουμε νά διαπραγματευθοῦν πολιτικὲς συν-

ΜΟΝΟΝ ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ἀγοράζει, εἰς ἀπολύτως ἰκανοποιητικὰς τιμὰς, παλαιὰ βιβλία, ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ, πρὸ τοῦ 1900, διάφορα φυλλάδια, παληῆς φωτογραφίαι, εἰκόνες, ἔγγραφα κτλ. κτλ. Πληροφορία: Γραφεῖα «Μπουκέτοι», Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5, Κῆπος Κλαυθμῶνος, 3—9 μ. μ. καθ' ἑκάστην καὶ τὰς Κυριακάς.